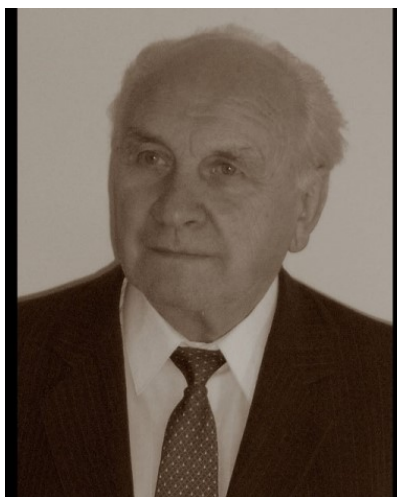

BÚCSÚ
REMÉNYI KÁROLY KARNAGY- ZENETANÁRTÓL,
ZENEISKOLAI IGAZGATÓTÓL,
AZ ESZTERGOMI ZENEI ÉLET MEGHATÁROZÓ ALAKJÁTÓL
(1941-2020)

I.

Reményi Károly

https://www.youtube.com/watch?v=gMCibac_m-c (2:08)

Jubilare Deo

Az esztergomi Művelődési Házban 2013.július 13.-i hangverseny, vezényel: Reményi Károly

Az Esztergomi Zeneiskola igazgatói székét 1999-ben adta át, nyugdíjasként 2011-ig tanított az intézményben. Az Esztergomi Városi Szimfonikus Zenekar vezetését fokozatosan bízta fiára, míg legtovább, dacolva egészsége romlásával, élete utolsó aktív éveiben a Balassa Bálint Vegyeskart vezette, egyre ritkábban, egy-egy műsorsszám erejéig, míg végül elfáradt...

1965 szeptemberében – a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolát befejezve – nagy lelkesedéssel kezdte meg tanári munkáját Esztergomban, az Esztergomi Zeneiskolában. 55 éven át dolgozott fáradhatatlanul a fiatalokkal, a fiatalokért, a város zenei életének felvirágoztatásáért.

A zeneiskolában a szolfézs tárgy szeretetére, fontosságára nevelt, a Dobó Katalin Gimnázium vegyeskarának élén a kórusban éneklő több száz fiatalnak adott felejthetetlen élményeket. Ez jelentette számára az életet, a kiteljesedést és az elhatározást, hogy mindent megmozgasson egy, a zenei/művészeti nevelést teljességében befogadó, méltó és önálló zeneiskolaépület megvalósításáért.

Kétkezi munkát, időt, saját anyagi hozzájárulást nem sajnálva, a segítő embereket összefogva, hihetetlen lelkesedéssel és kitartással érte el mindezt. Ahogyan az építkezést, úgy a szakmai munkát is irányította 1970 – 1999 között az általa megálmodott intézményben.

Nem volt könnyű. Kapott hideget, meleget is. Voltak, akik kritizálták, de többen, akik mellette álltak, szerették, tisztelték elhivatottságát, konok kitartását. Nem a jelenben élt, távolabbra, előbbre látott, mint sokan mások. Csendesen tűrt, ha kellett, tudta, hogy később értelmet nyer, beérik majd az elgondolása, mint a zeneművek a próbák során.

Ahogyan gondoskodott az ifjúság neveléséről a kicsi előképzős korosztálytól a gimnazistákig, úgy gondozta, fejlesztette és vezette a fiatal felnőtteket tovább a kóruséneklés magaslataiba a Balassa Bálint Vegyeskar, valamint a Budapest-Pestszentlőrinci Árpád-házi Szent Margit Plébánia kórusának karnagyaként. Számos koncert, fesztivál, sikeres kórusverseny... kisebb kórusművek, misék, oratóriumok a régi zenétől, a modern művekig. „Mindenevő” volt, de mindig volt egy-egy választott kedvence, amelyért rajongott. Lelkesedése felvillanyozta az együttest, s az erőn felüli teljesítés hevétől kimerült feladni akarás perceiben Ő még mindig szárnyalt, Benne még mindig volt lelkesítő energia és humor.

<https://www.youtube.com/watch?v=rvAVkRBvdaA> (3:19)

Kodály Zoltán: Esti dal

Az esztergomi Balassa Bálint Vegyeskar 70. évi jubileumi hangversenye

MNM Vármúzeuma Lovagterem 2018.11.25.

*Pillanatképek a Balassa Bálint Vegyeskar 70. jubileumi hangversenyéről
és Reményi Károlyról*

Kórusvezetői munkája mellett – mintegy hiányt pótolva – 1968-ban újjá szervezte a városi szimfonikus zenekart. Az együttes nagyszabású zenekari művekkel örvendeztette meg éves bérleti sorozataiban a közönséget, s egyben az

énekkarral közös fellépésekre – oratorikus művek bemutatására – adott lehetőséget. Sikeres, felemelő időszak volt ez a komolyzene iránt érdeklődő közönség, az együttes tagjai és vezetőjük számára.

Tanárként, karnagyként és karmesterként azon nagy zenészek táborába tartozott Ő, aki ízlésesen, alázatosan, a legteljesebb mértékben tudott hitelesen adni a tudásából, Magából és Maga által érzéseket, élményeket a zenén keresztül.

Kiváló fiatal művészek szárnypróbálgatásait segítette, lehetőséget adva számukra a szimfonikus zenekar élén szólistaként, és mindig szeretettel, bizalommal fogadta a fiatal kollégákat a zeneiskolában. Büszkén és nagy tisztelettel beszélt tanítványairól, akik „többre vitték”, s jelenleg a magyar zenei élet kiválóságai.

Szerényen élt azzal a biztonsággal, hogy jó ügyet szolgál. Bízott a Jó Istenben, megvallotta hitét, melyből mind családi életében, mind szakmai útján merített. Almamelléken nevelkedett, mely falucskát mindig meghatódva, kis mosollyal a szája szegletében, ízesen említett. Egész életét és munkásságát Esztergom város zenei nevelésének- és zenei kultúrájának fejlesztésére, épülésére szánta. Tudatosan tette nyilvánvalóvá hazaszeretetét: a koncerteken felesége által varrt bocskai öltönyt viselt és nem csak ünnepeken tűzte ki a kis nemzeti színű kokárdát.

A zeneirodalom gazdag kincsei közül talán az oratorikus műfaj volt számára a legkedvesebb, az akkumulátor, mely feltöltötte, éltette. Így volt ez 2019. február 2-án, az esztergomi Ferencesek Szent Anna-templomában is, az általa „búcsúkoncert”-ként megnevezett hangversenyen, amikor utoljára vezényelte mindhárom szeretett együttesét.

Búcsú Reményi Károlytól az esztergomi Szent Anna-templomban

Az előadásokra olyan rejtett energiákat, rezdüléseket tartogatott, olyan átszellemült zenei megoldásokat hozott elő, melyek sokszor szívfacsaró, könnyfakasztó hatást gyakoroltak mind előadókra, mind a hallgatóságra. Ebben állt legfőbb ereje. Hogyan lehetséges ez? „Onnét felülről”!

Tudta Ő ezt, és „Hálát adott mindenért”! Idősebb korára sokszor elragadta az érzelm. Nagy akaraterejével is nehezen gyűrte le meghatódottságát, könnyeit. Ezzel is nevelt és hatott, jelezve és nem szégyellve érzelmi gazdagságát, mely mutatja művészi és emberi nagyságát.

Reményi Károly emléktáblája az esztergomi Zsolt Nándor Katolikus Zeneiskola falán

Nagy úrt hagyott maga mögött. Életútja során számos díjjal, elismeréssel köszönték meg munkáját: Babits-díj (2007), Karnagyi KÓTA-díj (2008), Öveges József-díj (2009), Megyei Prima-díj (2011), Pro Urbe Esztergom-díj (2015), KÓTA Életmű-díj (2016), Szent Adalbert-díj (2017). Az esztergomi Zsolt Nándor Katolikus Zeneiskola falán kihelyezett emléktábla jelzi a város iránta való tiszteletét. Köszönjük a több, mint fél évszázadot, melyet velünk töltött, hogy ez idő alatt „segítő kézként megtette, amit tehetett”! Hite szerint fényeskedjék Neki az örök világosság, s lelke nyerje el a boldogságot az örök mennyei harmóniában!

Udvardyné Pásztor Ágnes

a Zsolt Nándor Katolikus Zeneiskola igazgatója,
a Balassa Bálint Vegyeskar karnagya

II.

Tisztelt Esztergomiak, Zenészek, zenét szerető Közönség, akik ismerték és tisztelték Karcsi bácsit!

Mindannyian szomorúan fogadtuk **Reményi Károly** karnagy, volt zeneiskola igazgató halálhírét 2020. november 21-én. Emlékét szívünkben még frissen őrizzük mi, akik ismertük és szerettük Őt. A Zeneiskola falán emléktábla hirdeti: karnagy, tanár, az esztergomi zenei élet meghatározó alakja, az esztergomi Zeneiskola építője és igazgatója, karmester. Saját bevallása szerint – Szent-Gály Kata szavaival – „egy segítő kéz, mely teszi, amit tehet”. Érezzük, hogy ez a felirat sokat sejtető, mégis oly kevés. Mit tehetnénk azért, hogy emberi nagyságát és tiszteletünket jobban és maradandóbban kifejezhessük?

A család és a Zeneiskola Alapítványának összefogásával gyűjtést hirdetünk, egy Karcsi bácsiról készült mellszobor elkészíttetésére. A szobor anyaga bronz, mérete életnagyságú, készítője Gúgyela Tamás szobrászművész. Terveink szerint a szobor – talapzaton állva – a Zeneiskola Reményi Károly Hangversenytermébe kerülne, nem kizárva azt a lehetőséget, hogy – az intézmény környezetének rendezését követően – akár kültéren helyezhessük el, méltó emlékhelyet kialakítva.

Kérjük, hogy aki szeretné támogatni ezt az ügyet és hozzájárulna a költségekhez (szobor elkészíttetése 850 000 Ft. + talapzat, feliratvésetés stb.) az alábbi – külön erre a célra megnyitott, új – számlaszámra utalja az általa felajánlott összeget:

név:	Alapítvány az Esztergomi Városi Zeneiskola Támogatására
számlaszám:	K&H Bank Zrt. 10403648 - 49535048 – 52571015
külföldről történő utalás esetén:	K&H Bank Zrt. IBAN szám: HU11 10403648 - 49535048 - 52571015
A közleményben tüntessék fel:	Adomány Reményi Károly szoborra

Aki esetleg készpénzben szeretne adakozni, kérjük, hogy a 06-30-1595568 telefonszámon egyeztessen az alapítvány képviselőjével!

Reményeink szerint 2021. július 13-án, Reményi Károly karnagy úr 80. születésnapján – az Önök segítségével – már a róla készült szobor mellett emlékezhetünk!

Támogatásukat megköszönve, tisztelettel:

Udvardyné Pásztor Ágnes igazgató Kovács Andrea kuratóriumi elnök